

Na de passage van een koufront komen we in onstabiele lucht terecht, waarbij er zogenoemde wolkenstraten kunnen ontstaan. Op luchtdrukverschillen valt er geen onderscheid te maken in de windsnelheid. Toch maakt het wel verschil waar je je bevindt ten opzichte van de bewolking.

Rond de cumulus ontstaan circulatiepatronen (rode pijlen) waarbij de opgaande

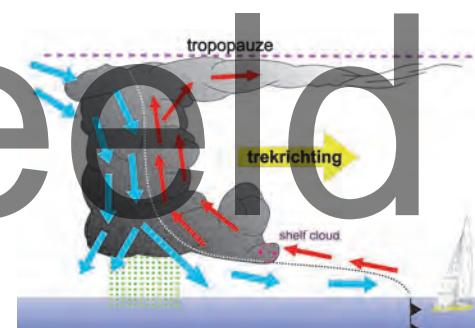
luchtbeweging vanaf het water richting de wolk gaat.

Aan de zijkant van de cumulus vinden compenserende dalstromen plaats. Die nemen daarbij de grotere windsnelheden die boven de wolk aanwezig zijn, mee omlaag. Het resultaat is, dat precies tussen de wolkenbanden de meeste wind voorhanden zal zijn en onder de wolk de minste.

De afstand tussen de straten bedraagt in de regel tussen de 2 en 7 km.

Cumulonimbus

Dit is verticaal gesproken de meest uitgestrekte wolk. Hij is aan de onderzijde donkergrijs tot bijna blauwzwart en heeft vaak een nogal dreigend uiterlijk. Aan de bovenzijde is de wolk vaak verbreed tot een soort aambeeld, die is ontstaan doordat de wolk de tropopauze heeft bereikt en niet verder kan groeien.

koufront naar je toe. Zo kan het gebeuren dat op een afstand van zo'n 10 km van een bui er een plotselinge omslag van de wind plaatsvindt, met alle gevolgen van dien. Wees dus gewaarschuwd!

Aan de voorzijde van de wolk kan zich een zogenoemde **shelf cloud** (plankwolk) ontwikkelen.

De typische aambeeldvorm is alleen te zien als de cumulonimbus (CB) zich op een behoorlijke afstand van de waarnemer bevindt.

Vanuit de wijde omgeving van de wolk wordt warme lucht aangezogen, die vervolgens terwijl hij afkoelt spiraalsgewijs tot bovenin komt. In de wolk zelf vindt weer een krachtige dalstroom plaats, waarmee naast zware neerslag (eventueel met hagel en onweer) ook koude lucht met grote snelheid op de aarde terecht komt.

Terwijl op flinke afstand van de cumulonimbus nog een zwakke wind wordt ervaren, die de neiging heeft in de richting van de wolk te gaan staan, komt de koude lucht uit de bui op je af. De voorzijde van deze lucht wordt het **gustfront** genoemd en komt als een

Mist

Het is zeer lastig om in weerkaarten of GRIB-files te zien of er mist aanwezig is. In analyses van de DWD zijn ook de waarnemingen opgenomen, waardoor een geofend oog de mist kan herkennen. Om toch de aanwezigheid van mist in je omgeving te kunnen bepalen, is het gebruikmaken van beelden van weersatellieten de enige optie.

Weersatellieten

Onze kennis van het weer en de betrouwbaarheid van verwachtingen zou nooit zo groot zijn geweest zonder waarnemin-

